

Pfv.IV.20.783/2014/4.szám

A Kúria a dr. Sándor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Dauner János jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros Önkormányzata alperes ellen kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 20.G.302.211/2010. számon megindított perében a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.423/2013/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 20. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán tárgyaláson meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 120.000 (százhúszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás értelmében a felperes tulajdonát képezi az ingatlan-nyilvántartásba Budapest III. kerület .. hrsz. alatt bejegyzett „kivett üdülőépület és udvar” megnevezésű ingatlan, amely természetben a budapesti Római-parton közvetlenül a vízparton, a .. szám alatt helyezkedik el. Az ingatlan az ún. hullámtérben található. A Budapest III. kerület Polgármesteri Hivatalának Építési Hatósági Ügyosztálya 2004. október 6-án kelt 1/710/3/2004. számú határozatával az ezen ingatlanon álló épületegyüttes „A” jelű épülete átépítése, bővítésének módosított tervek szerinti továbbépítésére az építési

engedélyt megadta. Ugyanezen építésügyi hatóság 2005. július 12-én kelt 1/2057/3/2005. számú jogerős határozatával az ingatlanon megépített szálloda épületegyüttes és létesítményei használatát engedélyezte, a felperes kérelmére a használatba vételi engedélyt megadta annak jelzésével, hogy az épület hullámtéren helyezkedik el.

Az ingatlan használatára és hasznosítására a felperes 2005. április 29-én szerződést kötött a ..-vel. A szerződéses partner 2010. április 27-én felszámolási eljárás alá került.

A felperes 2006. február 1-jén szolgáltatói szerződést kötött a .. Építőipari Kft-vel, amelynek tárgya a Budapest III. kerületi .. árvíz elleni védelmének műszaki irányító biztosítási feladatát jelölték meg, mobil gátrendszer felállításához. A felperes részére a .. 2006. június 19-én állított ki számlát az abban az évben bekövetkezett árvizet követően 4.181.650 forintos nettó összegről árvízvédekezési munkák címén, majd 2006. szeptember 19-én mobil gát bérleti díj címén 620.000 forintos nettó összegről készített számlát. A felperes ezen összegeket a .. Kft. részére megfizette.

A felperes módosított keresetében az alperest 4.801.650 forint tőke és járulékaik megfizetésére kötelezte. Ebből kérte kötelezni 4.181.650 forint után 2006. június 30. napjától, 620.000 forint után pedig 2006. október 20. napjától igényelt késedelmi kamatot, valamint perköltséget. Álláspontja szerint az árvíz elleni védekezés biztosítása az alperes feladata lett volna a vízgazdálkodásról és a helyi önkormányzatokról szóló törvények rendelkezései alapján. Álláspontja szerint az alperes ezen jogszabályi kötelezettségének nem tett eleget, ezért a 2006-os évben bekövetkezett árvízi károk elhárításával kapcsolatban a felperesnek a keresetben megjelölt összegű kára, kiadása keletkezett. A felperes keresete szerint az őt ért kár és az alperes mulasztása között okozati összefüggés áll fenn, az alperes magatartása nélkül a kár nem következett volna be. Álláspontja szerint azzal, hogy a kerületi önkormányzat a felperesi ingatlanra építési, illetve használatba vételi engedélyt adott ki, a felperes jogszerű építőnek minősül, ennek alapján pedig az alperes törvényi kötelezettsége lett volna a hullámtérben elhelyezkedő ingatlan árvízvédelmi létesítményekkel történő mentesítése.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a hatályos jogszabályok szerint árvízvédelmi tevékenysége a fővédvonalon belüli területekre (mentesített árterületek) terjed ki, a hullámtérben elhelyezkedő ingatlanok kapcsán az alperest árvízvédelmi kötelezettség nem terheli. Az alperes kifejtette: a hullámtér az ún. nagyvízi meder része, amelyet az áradó Duna bármikor szabadon elönlthet. A hullámtér nem más, mint a folyók, vízfolyások partvonalala és az árvédelmi fővédvonal közötti terület,

mely területen az ott fekvő ingatlanok tulajdonosai (használói) mindenféle tevékenységet kizárólag saját kockázatukra, a környezetvédelmi, természetvédelmi és a kulturális örökségvédelmi előírások betartásával és az árvizek levezetésének akadályozása nélkül folytathatnak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 1.Gf.76.623/2009/3. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Egyidejűleg megállapította azt, hogy a másodfokú eljárásban a peres feleknek milyen mértékű perköltsége merült fel. A végzésben foglaltak szerint a tényállást teljes körűen fel kell deríteni és meg kell jelölni azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállás megállapításának alapjául szolgáltak, a felmerült bizonyítékokat értékelni kell és meg kell jelölnie azokat a jogszabályokat, amelyekre döntését alapozza.

A megismételt eljárásban a felperes keresetének összszerszerűségét fenntartotta. Korábbi jogi álláspontját megváltoztatva előadta, hogy a perbeli ingatlan nem hullámtérben helyezkedik el, mivel az fogalmilag nem felel meg a hullámtér jogi jellegének, illetve hivatkozott arra, hogy az illetékes hatóságot a vízgazdálkodásról szóló törvény 27. §-ában foglalt eljárást nem folytatták le, így a perbeli terület nagyvízi mederben való elhelyezkedésének ténye, mint jogi jelleg ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése elmaradt. Az alperes változatlan indokokkal a kereset elutasítását kérte.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a bizonyítási eljárás alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a perbeli ingatlan hullámtérben fekszik, és miután az alperes árvízvédelmi kötelezettsége csak az ún. mentesített árterületekre terjedt ki, a perbeli területet nem volt feladata az alperesnek megvédenie. Kiemelte az elsőfokú bíróság azt, hogy a terület jogi jellegét nem az határozza meg, hogy a hullámtéren való fekvését az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzik, hanem maga a tény, hogy az ingatlan a folyó partvonalára és az árvízvédelmi fővonal közötti területen helyezkedik el. Ehhez képest az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés csupán deklaratív jellegű. Rögzítette: a .. húzódó védmű a perbeli időszakban nem vitásan érvényes vízjogi üzemeltetési engedéllyel rendelkezett, ezért ez a védmű minősül árvízvédelmi fővédvonalnak a perbeli területen. Ebből egyértelműen megállapíthatónak találta, hogy a perbeli ingatlan a hullámtérben fekszik, ahol pedig nem az alperes feladata az árvízi védekezés. Az

elsőfokú bíróság részletes indokát adta döntésének és ebben a körben értékelte a beszerzett szakvéleményt, a szakértő szóbeli nyilatkozatát és nyilatkozott egyes felperesi bizonyítási indítványok érdemi elutasításáról is. Külön utalt arra, hogy önmagában az a körülmény, hogy az alperes a területen mobilgát építését tervezi, nem jelenti azt, hogy ezzel árvízvédelmi kötelezettségét elismerné. Ezen túlmenően a jövőben kivitelezendő mobilgát építésének vállalása a perbeli időszakra visszamenőlegesen nem hat ki.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte az alperes részére. A jogerős ítélet álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a releváns tényállást feltárta, az abból levont következtetései helytállóak és indokolási kötelezettségének is teljes körűen eleget tett. A jogerős ítélet indokolása is a per eldöntése szempontjából döntő kérdésnek minősítette azt, hogy a perbeli területnek mi a vízjogi jellege. A jogerős ítélet arra a megállapításra jutott, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy a kérdéses terület egyértelműen hullámtérnek minősül. Helytállónak minősítette azt az értékelést, hogy a nagyvízi mederben való elhelyezkedés tényének ingatlan-nyilvántartási feljegyzése ugyan szükséges lett volna, de ennek elmulasztása az elhelyezkedés tényén nem változtat. E tény feljegyzései csak deklaratív és nem konstitutív hatályú aktusnak minősül. A jogerős ítélet indokolása megállapította: a hullámtérben lehetséges építési tevékenység folytatása, csak megfelelő feltételek fennállása szükséges ahhoz. Az is hangsúlyos feltétel, hogy az építési tevékenység hullámtérben csak saját kockázatra folytatható. Kiemelte a jogerős ítélet indokolása azt is, hogy a felperes részére kiadott építési engedély körében beszerzett, 2003-ban kelt szakhatósági engedély is kifejezetten utalt arra, hogy építési tevékenység csak az építtető felelősségére folytatható. A jogerős ítélet indokolása szerint tehát alappal minősítették a területet hullámtérnek, márpedig az így minősülő területeken az alperest nem terheli árvízvédelmi kötelezettség. Abban is egyetértett a jogerős ítélet az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával, hogy a mobilgát építésével kapcsolatos 2013-as esetleges főpolgármesteri nyilatkozat nem bír jelentőséggel egy 2006-os eseménysorozat vonatkozásában.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő új ítélet meghozatalát, amelyben a Kúria adjon helyt a felperes keresetének. A kérelemben jogsértésként jelölték meg azt, hogy az Alaptörvény XX. és XXI. cikkei deklarálják a testi és lelki egészséghez való jogot, illetve az egészséges környezethez való jogot, az árvízi elöntés pedig

ezzel ellentétes helyzetet keletkeztet. A kérelemben foglaltak szerint sérült a felperesnek a tisztességes eljáráshoz és az indokoláshoz való joga is, mert a felperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem indokolták meg azt, hogy a felperes jogi álláspontja miért nem elfogadható. A felülvizsgálati kérelem álláspontja szerint az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytelenül mérlegelték, az adott terület nem minősül hullámtérnek, ilyen tartalmú kijelölésre nem került sor, a .. vonalában elhelyezkedő töltés nem minősíthető fővédvonalnak és az ingatlan-nyilvántartásba sem került átvezetésre jogszabályi rendelkezés ellenére sem a terület nagyvízi meder jellege. Az alperes felülvizsgálati álláspontja szerint jogellenes volt az alperes magatartása akkor, amikor elmulasztotta az adott terület vonatkozásában az őt terhelő árvízvédelmi kötelezettséget, illetve elmulasztotta az intézkedést a terület jellegének ingatlan-nyilvántartásba való átvezetése tekintetében. A felperes álláspontja szerint az országos és területi építési szabályok az üdülőterületet beépíthető területként minősítik, ezzel szemben a hullámtéren érdemben építkezési tevékenység nem lenne folytatható. A felperes szerint az adott területet jóhiszeműen, teljes értékű ingatlanként vette, amelynek hullámtérként nyilvánvalóan jóval kisebb az értéke.

A felperes külön előkészítő iratban hivatkozott arra, hogy az Országos Vízügyi Tudományos Tanács Római-parti gát munkabizottsága 2014-ben olyan szakmai állásfoglalást adott ki, mely szerint nem minősül a .. árvízvédelmi fővonalnak és ebből az következik, hogy a perbeli terület nem minősül hullámtérnek, ebből pedig azt a következtetést vonta le, hogy az alperesnek a parton való védekezés lett volna a kötelezettsége.

Az alperes a felülvizsgálati tárgyaláson szóban előterjesztett felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Érdemben változatlanul előadta, hogy a perbeli terület hullámtérnek minősül, így árvízvédelmi kötelezettség az alperest nem terheli.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében olyan alkotmányos alapelvek megsértését is kifogásolta, amelyekre az eljárás korábbi szakaszában egyáltalán nem hivatkozott. A testi és lelki

egészséghez való jog az embert érintő személyiségi jog, ami jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság esetében nyilvánvalóan értelmezhetetlen. Az egészséges környezethez való jog megsértése pedig korábban nem volt az eljárás tárgya.

Az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdése deklarálja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Mindez azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során azt kell megvizsgálni, hogy az eljáró bíróságok betartották-e a polgári perrendtartás rájuk vonatkozó szabályait, többek között az indokolásra vonatkozó kötelezettséget. A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet azért nem tett eleget a fentebb rögzített indokolási kötelezettségének, mert nem adta részletes indokát annak, hogy miért nem a felperes jogi álláspontját fogadta el.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. Az állandó bírói gyakorlat értelmében a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH 1999.44 jogeset, BH 2013.119 jogeset).

A felperes a felülvizsgálati kérelemben megismételt álláspontja szerint több okból nem minősül hullámtérnek a perbeli ingatlan. A felperes előadta: a perbeli ingatlan üdülőtérületnek minősül, az építési szabályzatok szerint beépíthető terület, a hullámtér viszont nem minősül ilyennek. A felperes szerint továbbá a vízgazdálkodásról szóló törvény 27. §-ában szabályozott eljárás is elmaradt és az ingatlan-nyilvántartásba a nagyvízi meder jelleg

bejegyzése elmaradt. Előadta azt is, hogy a terület azért sem minősül hullámtérnek, mert a .. vonalában elhelyezkedő gát nem minősül fővédvonalnak. Az alperes szerint viszont teljesen egyértelmű a terület vízjogi jellege, a .. vonalában elhelyezkedő gát minősül árvízvédelmi fővédvonalnak, így a Duna partja és a fővédvonal közé eső terület egyértelműen hullámtérnek minősül, amint ezt a perben beszerzett szakértői vélemény és a szakhatósági állásfoglalások is egyértelműen megállapítják.

A Kúria egyetértett a jogerős ítéletben foglaltakkal abban a tekintetben, hogy a perben eldöntendő alapvető kérdés az, hogy a perbeli terület vízjogi szempontból milyen területnek minősül. Nem volt vitatott tény, hogy a helyi önkormányzatokról is szóló 1990. évi LXV. törvény az árvízvédelmet a helyi önkormányzatok feladatai közé sorolja. Ezen rendelkezést a Fővárosi Közgyűlés 47/1994. (VIII. 1.) Közgyűlési rendelet 1. § (2) bekezdése úgy konkretizálja, hogy az alperes árvízvédekezési tevékenysége a fővédvonalon belüli területekre (mentesített árterületei) terjed ki. A 21/2006. (I. 31.) Korm. rendelet 1. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy hullámtérnek minősül a folyók, vízfolyások partvonala és az árvízvédelmi fővédvonal közötti terület. Ebből következően a hullámtér nem minősül mentesített árterületnek. Helytállónan okszerű mérlegeléssel foglalt állást a jogerős ítélet abban a kérdésben, hogy önmagában az a körülmény, hogy a 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (OTÉK), illetve a III. kerület építési szabályzata az üdülőterületet beépíthető területnek minősíti, a perbeli ingatlan pedig üdülőterületnek minősül, nem zárja ki az adott terület hullámtérként való minősítését, hiszen az egyik építési jogi kategória, a másik pedig vízjogi kategória. Nincs olyan szabály, amely a hullámtérben eleve kizárná az építkezés lehetőségét, vagyis a beépítést, hiszen a 21/2006. (I. 31.) Korm. rendelet 5. § (3) bekezdése alapján a hullámtérben fekvő ingatlanok tulajdonosai (használói) mindenféle tevékenységet kizárólag saját kockázatukra, a környezetvédelmi, természetvédelmi és a kulturális örökségvédelmi előírások betartásával és az árvizek levezetésének akadályozása nélkül folytathatnak. A felperes az adott területre 2003-ban építési engedélyt kapott, majd az ingatlanra használatbavételi engedélyt is kapott. Az építésjogi beépíthetőség, illetve használhatóság és a vízjogi hullámtér fogalmak tehát egymást nem kizáró kategóriák.

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 27. §-a értelmében a törvény 20. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján megállapított vízvezetési szolgalmi jogot és vízhasználati szolgalmi jogot az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni, továbbá a 25. § (3) bekezdése szerinti védőterület, továbbá a nagyvízi mederben való elhelyezkedés tényét, mint jogi jelleget a vízügyi hatóság jogerős határozata alapján (a település nevének és helyrajzi számának a megjelölésével) az ingatlan-nyilvántartásba

(külön törvény szerint) fel kell jegyezni. A jelen esetben a hatósági határozat meghozatala és ennek ingatlan-nyilvántartási bejegyzése kétségtelenül elmaradt. A Kúria szerint helytállóan foglalt állást a jogerős ítélet abban a kérdésben is, hogy önmagában a határozat és a bejegyzés elmaradása a terület vízjogi jellegét nem változtatja meg. Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés ebben az esetben valóban nem konstitutív, hanem csupán deklaratív hatályú. Az ingatlan vízparti elhelyezkedése kétségbe vonhatatlan tény, miként a felperesnek azt is észlelnie kellett az ingatlan megvásárlásakor, hogy a vízparton külön védmű nem helyezkedik el. Az építésügyi hatósági engedélyezés során teljesen egyértelmű vált és ezt a használatba vételi engedély is megerősítette, hogy hullámtérrel van szó, ahol a felperes saját kockázatára végezhet építési tevékenységet.

A felperes arra is hivatkozott, hogy a .. vonalában elhelyezkedő „nyúlgát” nem minősül árvízvédelmi fővonálnak, ezért az adott területen értelmezhetetlen a hullámtér fogalma. Ebben a körben az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg a Kúria szerint azt, hogy a .. húzódó vízmű a perbeli időszakban érvényes vízjogi üzemeltetési engedéllyel rendelkezett (H:3814-2/1978), így ez a védmű minősül árvízvédelmi fővédvonálnak a perbeli területen. Azt is helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy az üzemeltetési engedély felülbírálata kívül esik a jelen per keretein.

Nem sértették meg az eljáró bíróságok a mérlegelés alapvető szabályait, ezért a bizonyítékok felülmérlegelésének sincs helye. A perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye nem volt hiányos, nem volt homályos a per összes többi adatával összhangban állt, így alappal utasították el a bíróságok újabb szakértő kirendelését. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes a szakértői vélemény tartalmával nem ért egyet, a szakértői véleményt nem teszi megalapozatlanná. Az elsőfokú bíróság tételesen megindokolta az egyes felperesi bizonyítási indítványok elutasítását. Helytállóan foglalt állást arról, hogy kétségtelen a felperes által indítványozott .. és .. tanúk meghallgatása, valamint a Fővárosi Csatornázási Művek ún. Havária tervének beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítvány teljesítése, mert ezek irrelevánsak annak megállapítása szempontjából, hogy az ingatlan hullámterületen fekszik-e vagy sem. Ugyancsak megalapozottan utasította el ezért az elsőfokú bíróság a helyszíni szemle tartására vonatkozó indítványt, mert önmagában az a körülmény, hogy az ingatlan a .. és a Duna partja között helyezkedik el, nem volt vitatott. A perbeli terület hullámtérnek minősül egyszerűen földrajzi elhelyezkedésénél fogva, attól függetlenül, hogy született-e hatósági határozat erről a körülményről vagy sem.

Összességében megállapítható volt, hogy az eljáró bíróságok

helytállóan, okszerű mérlegeléssel jutottak arra a következtetésre, hogy a perbeli terület hullámtérnek minősül, ehhez képest az alperes védekezési kötelezettsége az árvízzel szemben az adott területen nem terjed ki. Ilyen módon az alperes magatartása nem volt felróható, azaz a kártérítés megítélésének egyik alapvető feltétele teljességgel hiányzott, így a jogerős ítélet megalapozottan utasította el a felperes keresetét.

A felülvizsgálati kérelem tartalmára figyelemmel rögzíti a Kúria, hogy nem sérültek a felperesnek a tulajdonjoghoz való jogai sem. Ebben a körben a kérelem azt adta elő, hogy a felperes „teljes értékű” ingatlanként vásárolta a perbeli telket és ilyen módon is adózik utána, viszont az árvízvédelem megoldatlansága az ingatlant „leértékeli”. Mint arra már korábban utalt a Kúria, a felperes részéről pontosan tudták, hogy árvízvédelmi töltéssel külön nem védett vízparti telket vásároltak és az építési engedélyezési eljárásból is teljesen világossá kellett, hogy váljon a felperes számára, hogy ott gazdasági tevékenységet, illetve építési tevékenységet is saját kockázatára végezhet. A felperesnek tehát kellő gondosság mellett pontosan tisztában kellett lennie az ingatlan vízjogi helyzetével, különös tekintettel az ingatlan elhelyezkedésére.

Önmagában az a körülmény, hogy az önkormányzat 2013-2014-ben a helyszínen mobilgát építését tervezi, nem jelenti az árvízvédelmi kötelezettség teljesítésének alperes általi elismerését. Olyan nyilatkozat nem született az alperes képviselői részéről, amely a hullámtér előntésével kapcsolatos kártérítési kötelezettség fennállását ismerte volna el. Az alperes nincs elzárva attól, hogy önként vállalja az árvízvédelem kivitelezését, de ezt nem lehet úgy értelmezni, hogy visszamenőlegesen elismerte volna, hogy őt terheli az árvízvédelem kötelezettsége a hullámtéren belül.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség megfizetésére. A felperes a felülvizsgálati eljárási illetéket előzetesen leróta, ezért erről külön rendelkezni nem kellett. Az alperesi képviselő munkadíja a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján került megállapításra.

Budapest, 2014. szeptember 10.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

Vné

A kiadmány hitelél:

tisztviselő